

KOROŠEC

Uredništvo in upravništvo v Velikovec.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrtletno 3 K.

Velikovec, 4. junija 1920.

Cene inseratom: enostopna petitorsta ali nje prostor
1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad
10 objav popust.

Na dan glasovanja bo pokazal slovenski Korošec, da
je sit nemškega jerobstva, da hoče biti
na svoji zemlji svoj gospod!

Nemci trepečejo za Celovec.

Če ne verjamete, pa berite rdečo knjižico, ki so jo izdali, kako naj Celovec glasuje. Človeku samo to ne gre v glavo, zakaj trosijo toliko denarja in papirja, ko bo vendar Celovec samo takrat glasoval, če Nemci v coni A propadejo. Torej so se že vendar enkrat s to mislijo spoprijaznili. No, nam je tudi prav.

Na dolgo in široko naštevajo v knjižici, iz katerih vzrokov mora Celovec glasovati proti Jugoslaviji. Pravijo, da je Celovec nemško mesto, da ima opraviti samo s severnimi kraji, da vse železnice vodijo samo na sever, tja proti Dunaju in Berlinu, da prihajajo tujci samo iz teh krajev, da je v Celovcu 1200 lačnih uradnikov, ki jih bomo mi v 8 dneh pognali na cesto, nadalje da bodo napravili velike magacine, zgradili novo železnico iz Italije na Ogersko, sploh, da bo imel Celovec „ungeahnten Aufschwung“ (prvo mesto na celem svetu). — Ali se vam še nič slinje ne cedijo? Malo sramežljivo pravijo v knjižici: če bi pa morebiti kdo rekel, da trpi

Celovec kakor cela Avstrija hudo lakoto, tak požeruh naj pomisli, da je to samo vorübergehend (še par tednov durchhalten), in absehbarer Zeit (čez kakih 50 let) bo to čisto drugače, najbrž tako kakor pri tistem ribniškem kljusetu, ki se je ravno kar odvadilo jesti, potem pa na žalost poginilo.

Glejte, Korošci, na tako šibkih nogah stoji nemški Celovec. Pa še nekaj nemški Michel pozabil povedati, in to je glavna stvar. Celovčanom ni treba prav nič študirati, kako jim bo pod Avstrijo, in kako bi jim bilo pod Jugoslavijo. In zdaj primerjajte! Kdor ni na obeh očeh slep, vidi razliko kakor noč in dan. V Mariboru cvete blagostanje, trg in trgovine so polne kakor pred vojno, vsak ima svoj dober zaslužek, mesto se širi in veča, vsak dan silijo iz Avstrije noter, vsak pa se brani iz mesta ven v Avstrijo. In kako je v Celovcu? Ravno narobe! Vse zapuščeno kakor v Egiptu začasa sedmih suhih krav, povsod lakota in praznota, kar je bilo kaj vrednega, so pobrali Italijani, samo člani Viehverwertungsgesellschaft in posestniki lir se bogatijo in mastijo, vse drugo pa strada. Zato pa, dragi Celovčani, nič ne pišete več tako kunštnih knjižic,

lahko bi vas glava bolela, samo oči odprite in resnico boste z rokami prijeli. Če pa boste čakali na tisti žegen, ki vam naj pride z Dunaja in iz Berlina, lahko čakate na svetega Nikoli.

Pa še nekaj vas prosimo, spoštovani nemčurčki. Ali nimate nič več takih rdečih knjižic? Pošljite nam jih kar cele vagone, boljše propagande za Jugoslavijo nimamo. Pa srečno in brez zamere.

Resnica in farbarnija.

„Tagespost“ z dne 15. maja, št. 133. piše pod naslovom „Von der Gnade des Auslandes“ dobesedno takole:

Moko dobivamo iz Amerike, koroza iz Bolgarije, jajca in krompir iz Poljskega, sočivje in sadje iz Ogrskega, različno iz Jugoslavije in Rumunije. Tako skuša prehranjevalni urad s popomočjo angleškega in ameriškega kredita preživeti Avstrijce do oktobra. Tri mesce more Avstrija živeti od svoje žetve, glede ostalih devet mesecev pa je odvisna od tega, kar drago nakupi v inozemstvu. Kako drago je pač življenje v Avstriji, ki se more samo četrto leta sama preživljati! Tako

PODLISTEK.

Pavliha na Koroškem.

Velikovec, 1. junija 1920.

Ljuba moja Špelca!

Kmalu bo 25 let tega, kar sem te vzel, pa zdaj šele vem, kako strašno te imam rad. Veš, en teden sem šele tukaj, pa sem se že vsega naveličal in bi se najrajši vrnil k tebi. Ampak nikar ne misli, da se mi na Koroškem slabo godi. Čeprav sem čisto na meji Lačenbergarije, nisem bil še nikdar lačen. Tudi dolg čas mi ni, saj nam tukajšnji nemčurji skrbijo za smeh in kratek čas. Ti ne veš, draga moja Špelca, kakšen hec imamo tukaj. Nemčurji — včasih se jim prištuli tudi kak Nemec, ki ni čisto normalen

— igrajo gašperltejater, Slovenci in pametni Nemci pa gledamo in se jim smejimo, in to čisto zastonj, še vinarja nam ni treba plačati.

Morebiti se še spominjaš, kako so nekoč. Izrealci šturmalili mesto Jeriho, hodili so okrog mesta ter vpili in plozali na trompete, dokler se ni zidovje podrlo. No, in preteklo nedeljo so se naši nemčurji skobacali na vozove (denar za vozove jim je dala Lačenbergarija), pa so se odpeljali v Grebinj. Že med vožnjo so se vadili vpiti in tuliti. Drug drugega so vzpodbujali: „Hoj!“ kar se pravi po naše: tuli! Da bi imeli močnejši glas, so si ga v Grebinju privoščili „en glažek al' pa dva“. Ko so se potem vračali v Velikovec, so imeli generalprobe. Pred Velikovcem so se vozovi ustavili in lepo zvrstili. Moralo je biti

kakih 8 voz, ampak prisegel ne bom, da jih je bilo toliko, kajti odkar berem celovške liste, sem se navadil vse topelt videti! In ko je bilo vse lepo tiho in mirno, je dal nekdo cahen in vsa šavšpilarska procesija je začela na komando hojlati in plozati na Oslavsko Trompeto. Pa glej ga spakal Velikovec se ni podrl, še stresel se ni. Naši komedijanterji pa so mislili, da bodo vse slovenske hiše zletele v zrak. Sami „versagerji“, to je smola!

Veš, ljuba Špelca, naše oblasti ga pa tudi lomijo! Na glavarstvu imajo premalo uradnikov. To ve tudi Klančnik. Mož je seveda Slovenec, ampak bi bil rajši Nemec; ker pa to ne more biti, je pa nemčur. Lani je bil Klančnik nekak komandant voberske ravbarbande, to je tistih civilistov, ki so se preoblekli v soldate, da so lažje

so na mirovni konferenci prištevati Avstrijo, da res ne more več živeti.

„Tagespost“ pač ni prosila prej Lacknerja za dovoljenje, če sme pisati resnico, saj v Gradcu dobro vedo, da ni treba farbat ljudi in da jih je v coni A le še malo tako neumnih, da bi še silili v Nemško Avstrijo.

Lackner bi seveda pisal drugače, približno takole:

Ker Amerika nima moke, smo jim dali mi za tistih par revnih dolarjev, ki so jih nam posodili — da so jih dali Amerikanci za nakup živeža, o tem Lackner seveda molči — vso moko, ki nam preostaja od naše preobilice; ker Poljska nima krompirja, smo jim ga mi podarili iz naših velikih zalog; — Ogrom prede že tako slaba, da živijo že od samih korenin kakor nekdanji puščavniki, zato jim pošiljamo vsak dan več vagonov fižola, ki ga pri nas nihče več ne mara. In Jugoslavija? To je revež vseh revežev! V srce se nam smilijo ti ljudje, od samega glada cepajo kakor muhe, zato hodijo vsak dan iz Celovca ljudje trumoma preko demarkacijske črte in nosijo ubogim Jugoslovanom v nahrbtnikih jedel. Nazaj pa nosijo nahrbtnike napihnjene od samih obljub, da bodo v coni A glasovali vsi za Avstrijo. Da je narobe, o tem seveda Lackner molči, tega ljudje ne smejo izvedeti.

Vidite, tako govorijo Nemci na eni strani, na drugi vas pa lovijo na limanice, da bi si z vašo pomočjo in vam na škodo nasitili lačni želodec. Ali hočete biti „gimpelni“, ki bi jim verjeli? Lackner bo pač klet, ker so mu Nemci na Štajerskem povedali, da v Avstriji ni mogoče živeti, a lagali se vam bodo on in njegovi podrepaniki še dalje, ker si pač mislijo, da smo tako zaplankani, da resnica ne more do nas. Poženite te lažnivce, če ne gredo zlepa, pa s palico!

Slike iz Avstrije.

Okrajni glavar v Št. Vidu ob Glini ima kaznovati delavca zaradi prestopka zakona. Telefonično vpraša Neutzlerja, če sme to storiti. Neutzler odgovori: „Poskusite na Svojo odgovornost!“

Kmet istotam je bil kaznovan, ker je brez dovoljenja zaklal govedo,

streljali na našo armado ter kradli, ropali, morili in požigali pri svojih sosedih. Povsod na svetu take ljudi obešajo! Drugače pa je mož poštenjak od nog do glave. No, in ker Klančnik ve, da imajo na glavarstvu preveč dela, uradnikov pa premalo, jim je hotel pomagati: izdajal je ljudem nekake pasiršajne, ali prav za prav priporočilna pisma. (Hudobni jeziki pravijo, da so mu bili posebno pri srcu tihotapci, ampak meni se to ne zdi verjetno!) Zdaj pa pomisli, ljuba Špelca, kaj so storili na glavarstvu! Namesto da bi dali Klančniku vsaj za pol litra vina, so ga še zaprli, pa še kar za 7 dni! Nehvaležnost je res plačilo sveta!

Bom pa še prihodnjič kaj pisal.

Zdaj te pa prav lepo pozdravljam in ostanem tvoj zvesti Pavliha.

pa se je pridružil: „A bos, die Regierung besteht aus lauter Juden und da soll man folgen!“

V Neunkirchenu so izvršili delavci nasilstva ter se uprli. Ko se je zahtevalo, naj se krivci kaznujejo, je rekel dr. Renner: „Die Regierung verfügt nicht über die Machtmittel und die Autorität, um solche Maßregeln treffen zu können.“ (z „Freie Stimmen“ od 24. aprila t. l.)

Prijatelji Avstrije, antreten.

V avstrijskem parlamentu sklepajo zakon o oddaji premoženja. Kdor se hoče iznebiti denarja, naj glasuje za Avstrijo! Mi mu želimo „Guten Appetit“!

Avstrijski denar brez vrednosti.

V dunajskem parlamentu je povedal nedavno neki poslanec, da v Švici ni mogel dobiti za 500 kron niti skodelice črne kave, ker tam avstrijskega denarja sploh več ne sprejemajo. Na to naj bi pomislili tisti Korošci, ki mislijo glasovati za pripadnost k Avstriji.

Gospodarstvo.

Gospodarski položaj Nemške Avstrije in Jugoslavije.

(Konec.)

Jugoslaviji.

Kje pa bo dobila naša država kritje za državni dolg? Ne bo nam treba zlatih zalog, imamo žive, rastoče, močnejše zaloge zlata, in to so naši državni gozdovi po Sloveniji, Hrvaški, Bosni in Srbiji. Ti so najboljša garancija za dobro vrednost našega papirnatega denarja, ti so nam porok, da bo država vedno lahko plačevala svoje dolge.

Pa to niso edini državni dohodki. Imamo premog, svinco, železo, baker, živo srebro itd. Vsega tega imamo več, ko pa potrebujemo sami, zato bomo izvažali. Naša žitnica — Banat — sama zadostuje, da preskrbimo vso srednjo Evropo z žitom. Pride še izvoz živine, svinj, posebno pa še izvoz lesa. Poleg vsega tega imamo še morje. Morje je za vse narode vir bogastva. Naša država ima lep kos jadranske morske obale s krasnimi naravnimi lukami. Odprta nam je pot v svet. Morska cesta je najcenejše sredstvo za izvoz in uvoz v državo. Treba nam je le še povzdigniti industrijo in naš izvoz bo daleč presegal uvoz. To je pa najboljša podlaga za državne finance in narodno gospodarstvo.

Vse to garantira državljanu za služek in lahko življenje. Zato ne bo treba misliti več na izseljevanje, medtem ko se v Nemški Avstriji že danes resno pečajo z mislijo na izseljevanje. To se je tudi že začelo. Prebivalstvo Nemške Avstrije se danes trumoma seli v Južno Ameriko.

Iz tega se vidi, da je naš položaj ugoden iz gospodarskega kakor tudi iz finančnega stališča. Temu primerni so tudi davki, ki se še do danes niso občutno zvišali, medtem ko so to storile že vse druge države.

Slika gospodarskega položaja obeh sosednih držav je posebno zanimiva za nas Korošce. To pa zavoljo tega, ker stojimo danes pred odločitvijo: — kam?

Ce nas ne bi vleklo srce in bridki spomini na tisočletno suženjsko življenje pod tujim gospodstvom, mora nas pripeljati zdrav razum in pogled v razmere v eni in drugi državi na pravo pot — v našo svobodno Jugoslavijo.

V Jugoslaviji je življenje in razvoj, v Nemški Avstriji pa naša smrt!

Velikovški okraj.

Velikovec. (Pfeifendeckel.) Ko sem bral v nekem listu, da titulirajo Hanza Moraka iz Kleč pri Vobrah „Kriegsminister“ sem se zelo čudil. Poznam Moraka že iz časa, ko je služil pri vojaki, pa ne morda kot lajtnant ali kriksminister, ampak kot Pfeifendeckel, kakor se je reklo tistim ponosnim vojakom, ki so si skušali izboljšati vojaško službo s tem, da so vstopili pri kakšnem lajtnantu ali drugem oficirju kot sluga (Offiziersdiener). Tako tudi Morak iz Kleč, ki je bil Pfeifendeckel pri lajtnantu Dr. Lackomy iz Celovca, ki je bil znan radi svoje surovosti. Kako poniževalna je bila ta služba, ve pač vsak, ki jo služil avstrijskemu cesarju, posebno če je bil oficir oženjen. Ne vem sicer, če je Morak tudi moral nositi tiste! Pfeifendeckel je zadnja, čisto zadnja služba pri žovnitih. Ni čuda, da je torej Moraku zlezla visoka čast „Kriegsminister“ pi vobrskih folksraubarih v glavo.

Slovenski kmet iz Globasnice.

Guštanj. Dne 23. maja leta 1920 po Kr smo rekli tukaj v Gutenstein: Haló, hali, v nedeljo smo vuštni bli! Kje pa? V Kotljah — pardon v Kottelach. Zakaj pa? Hajl hab'ma gširn, dos es kroht hot! Izzivalo se je tam, da se je že nekaterim pametnim Nemcem zdelo preneumno in so odšli. Hec pa je le bil. Videlo in slišalo se je marsikaj. Tako je rekel neki pametni mož: Internacional bin i, das kon mi a kana sogn, ober tajč mus es san! Brihtna glavica — za v špirit! Dragi „Korošec“! Kaj se ti nič ne smilim, ko se moram za trebuh držati, ker me glava boli, ko vidim te pametne osličke. Pri tej zabavi se je najbolj repenčil en svet možiček, velk kozliček, ki si doma hlače sleče in jih da ženki. Gospod Lesch bo že vedel o tem več povedati, saj je dobro slišal svoj g — holec mavl, du Bavbav, drugače se še tvoja stara tega naučil! Predsednik obrtne zadruge noče kupiti slovenske štamplije, ker upa, da bo še tajč. Odborniki te zadruge so tudi tajč gesindelt. Moram že vprašati londesprezidenta v Klagenfurt ob s bol vor ist oder net. Če mislite, da je še upanje, pa šribajte na moj antres: Herr Bavbav in Guštanj fir evig jugoslaviš.

Grebini. Kadarkoli greš na trg, vidiš, kako povsod stikajo nemčurji glave. Zakaj? To ve vsak sam, kdor jih pozna. Izmed žensk se odlikuje posebno ena, in to je vsem znana Samonig. Ustavi ti kar vsako žensko na poti ali pa teče za njo, in to še za takimi, ki bi jih prej ne bila niti pogle-

dala. Hodi tudi pridno proti Birnbau-merju. Druga je žena upokojenega nadučitelja Rohrmeistra. Lepo je videti ti dve in še druge, kako se dolgočasijo pred Rossneggerjem s starim kašprlom, bivšim poštarjem, ki si menda zbuja sladke spomine na „Kriegsanleihe“, in kujejo načrte. Tudi Fr. Egger hodi pridno agitirati. Pravi, da bo Drava meja. Mogoče, da se mu Pferdeschmuggel ne zdi več varen, da hoče Dravo za mejo? Še boljša firma pa je Schwarz Tomaž, pri katerem se shajajo nemčurji ves božji dan. Prihajajo in odhajajo kakor čebele iz panja. Navadno se konča zborovanje pri Plazniku pri „krüglu“. Zadnji se pri nakupovanju izdaja za Slovence. Boji se priznati, da je Nemec, kadar gre za žep. Agitira pa le vedno za Nemce. Pričakujemo od oblasti, da stopi tem tičkom malo na prste!

Vabnja vas. Na binkoštni ponedeljek smo imele me dečle iz naše okolice tudi lep dan. Pohitele smo v Dolino. Ker se naši možje premalo brigajo za politiko, smo pa mi bolj vneto poslušale govornike in pevce.

Pa pravijo, kjer si je Bog pustil zidati cerkev, tam si tudi hudič hitro postavi barako. Velikovski nemčurji, katerih so menda v Vobrah že sili, so se priklatili k nam. Plačali so za nekaj litrov in nekaj hlebov, sedaj pa menda mislijo, da nas že imajo v krempljih. Če se pri tem malo motite, vam ne moremo pomagati. Le še pridite, ampak vseh ponarejenih kron, ki jih čez teden nabere, ni treba k nam nositi, dajte jih rajši Vobrjanom!

Pokrče. Zahvalimo se na tem mestu gg. govornikom in govornicam, ki so sodelovali pri ljudskem shodu v Dolini. Zavest, da so delovali za naše najbolj ogrožene brate, naj jim bo v plačilo. Zahvala gre tudi sinom in hčerkam g. Hartviga v Goričah, ki so prodajali pečivo ter darovali za revne šolarje 32 K, ter g. gostilničarju, ki je skrbel za krepčila. Nemčurji so razdrli ponoči oder in z grožnjami odvrčali ljudi od shoda. Pametni nasprotniki pa so bili dostojni. Zemlja, na kateri se je vršil ta shod, je slovenska in bo ostala slovenska na večne čase.

Črna. Tudi pri nas si je kupil neki nemčurček korajže in začel trositi nemške letake. Svetujemo mu, da opusti ta kšeft, ker bi se mu prekleto slabo godilo, če mu pridemo na sled. Profita pa tudi ni pri tem. Črna je že davno v Jugoslaviji, pri nas ni plebiscita, pač pa veliko riskira, kdor se spušča v take neumnosti. Dotični nemčurček mora biti še zelen pri nas, drugače bi nas črnske fante bolje poznal in bi vedel, da se tistemu slabo godi, kdor pride nam v roke. Torej „aufgepaßt“, lov se prične!

Boroveljski okraj.

Kotmaraves. Nemški prezident Renner pojde v Beograd po kruh za Avstrijo. Ruda, šmarješki prezident, pa stem nikakor ni zadovoljen. Zato hodi tudi on okoli in prepoveduje ljudem jesti slovenski kruh, ker jer nemški boljši in ga je več. Hodi noč in dan, delati mu ni treba, za pijačo dajo že iz Celovca. Spremljevalcev ima zmiraj dosti okoli sebe. Kaj tudi ne bi, zastonj

žre rad vsak nemškutar, če ima tudi kmetijo doma ali kak razklempran mlin. Najrajši pa se ga drže hlapci, kakor Dioniz Krajcar (sladko ime je to), kravji dehtar Šim, ki že vsak dan na kolenih čaka Nemce, in še drugi taki potuhnjeni možiceljni. Stvar pa je postala nekoliko nevarna, ko so izvedeli naši fantje, da nas hoče prezident zapiti. Šli so za njimi. Komaj pa zasliši poglavar vseh repov—buki—jancev, da so pred hišo slovenske pešči, je izginil kakor kafa v hram za neki „fasl“ in še deklinje janke si je potegnil na junaško glavo. Pod tako obleko ga seveda ni nihče iskal in on je drugi dan prav veselo kloftral v republiko nazaj. Bog nam ga ohrani še mnoga, mnoga leta zdravega!

Kotmaraves. Dne 13. junija 1920 priredi „Prostovoljno gasilno društvo Kotmaraves“ pri Kanonarju v Ilovju veselico v širšem obsegu. Razna društva in odbori se naprošajo, da se na to prireditve kolikor mogoče ozirajo in opustijo svoje prireditve. — Odbor.

Sv. Lucija. Na binkoštni ponedeljek se je v tem prekrasnem kraju slovenskega Roža zbralo 700—800 ljudi, večinoma moških, ki so z velikim zanimanjem poslušali g. Špicarja, koroškega rojaka, ki ga je nemška sila pregnala, da si je moral iskati svoj kruh onstran Karavank, in g. Arnuša iz Kotmarevesi. Ne vem več, kaj se je vse govorilo, samo to mi je ostalo v spominu, da so ljudje z napeto pazljivostjo poslušali govore. Seme je padlo v prava, nepokvarjena slovenska srca ter bo bogato rodilo na dan plebiscita. Šentiljčani, pokazite takrat, da niste zadnji v „kolen-drah“!

Hodiše. (Čudež i. t. d.) Neverjetno, pa vendar res! Le poslušajte! Naš slavnj lončar je hujši ko rak. Ta se vsako leto samo enkrat prelevi, naš lončar se je pa v 14 dneh trikrat prefarboval. Ko je prosil za propustnico, je bil „ta narboljši Slovenec“, par dni navrh že „nacel“, včeraj je še strastno zagovarjal internacijo in danes je bil že zopet na nemčurškem shodu v Logi vasi. No, kaj takšnega pa še „Primi“ ne zmore, tudi Bavbar ne, čeravno je kunšten. Hudobni jeziki pravijo, da je dobil za to iz Celovca za pet fasnov pira, on pa trdi, da se kar zastonj postavlja za Kärnten ungeteilt, ki ga ni več.

Loga vas. Na binkoštni ponedeljek so se pa nemčurji zmotili. Namesto opoldan so prišle te barabe popoldan propagando delat. Bilo jih je kakih 50. Seveda so se natepli iz cele cone, da jih je bilo toliko. Bili so seveda sami „deutschgesinnte Slowenen“ ali kakor jim po domače pravimo nemškutarija. Ta beseda jih pa menda zelo boli, ker bi radi bili pač „pravi“ Nemci.

Ko je prišla ta banda v Logo vas, jo je mahnila kar pred Kramerja in ga pozdravila s pesmijo „Grüß Gott, mein Herz“. Gostilničarju Herzkramerju je to seveda tako ugajalo, da jim je takoj prinesel pijače. Pravijo, da vsaka stvar pozna svoje gnezdo. Tukaj se seveda niso zmotili naši nemčurji, prišli so k pravemu, pač pa so slabo naleteli pri drugem. Tudi Urablno so zapeli „Grüß Gott“. Pa snola, Urabl kar nič ni maral biti njihov srček, temveč jim je pokazal vrata s pripombo, da za take ljudi nima

pijače. Živel naš zavedni gostilničar! Le tako naprej, saj veste, da je zmaga naša, ker drugače sploh ne more biti!

Loga vas. Tu smo imeli v nedeljo, dne 23. maja lep shod. Prišel se je pred župniščem takoj po maši. Predsedoval je predsednik krajevnega odbora N. S. g. župnik Singer. Govorili so gg. Mahkota, Kandut in Brandner. Med govori so nas zabavali domači pevci z lepim petjem. Shod je dobro vplival na naše ljudi, bil je zelo dobro obiskan, med tem ko je bil nemški shod v Vrbi zelo klavern. Pravijo, da je bilo tam samo kakih 30 ljudi. Šumi je menda žalostno štel ovce, kar mu jih je ostalo, in gledal čez mejo k nam. Starega renegata že peče vest, zato bi se menda rad zopet vrnil v slovenski tabor. Takšnih garjevih ovc ne maramo.

Loga vas. Tudi nemčurji manifestirajo. Nemci pri nas napenjajo zadnje sile in moči. Nekaj zagrizenih nemčurjev uprizarja sedaj procesije in kaže, koliko jih je. Tako procesijo so napravili na Binkošti popoldne. Zbrali so vse avstrijske podrepnike od Loge vasi do Hodiš. Primarširali so okrog 3. ure pop. v gostilno Trapp ob Jezeru. Tam so pili sodček piva. Od Trappa so šli po cesti ob jezeru do Kramerja, kjer so izpili drugi „fasl“. Nato so šli k Urablno, kjer pa niso dobili ničesar. Potem so šli v Škofiče. Peli so nemško in hajlali. Našteli smo jih 70. Izgledali so kakor oslovski čreda. V Škofičah so si tretjič pogasili žejo, nakar jo je en del mahnil proti Hodišam, drugi pa k Schützu plesat in hajlat. Ljudje so se jim smejali; neki hudomušnež je pa konstatiral, da so se zmotili v času, ker se „faschingsumzug“ dela drugače samo o pustu. No, norec nori tudi o Binkošti! Kaj so tisti počelnjali, ki so šli v Hodiše, vam bodo pa gotovo od tam poročali. V nedeljo menda mislijo iti čez Dravo kazat svoje oslarije.

Vetrinj. Dne 24. maja so aretirali tukaj večjo družbo Celovčanov, ki so se pritihovali brez vsakih dokumentov čez demarkacijsko črto. Imeli so seveda namen agitirati in delati propagando za Avstrijo.

Boroveljski nemčurji zopet rogovilijo. Za binkoštno nedeljo so zbornali boroveljski nemškutarji nenapovedan shod pri „Majerniku“ ob Vrbskem jezeru, seveda pod masko „socijalistov“. Vsi so prišli s „plavicami“ okrašeni, navleklo se jih je 7—800. Na nasprotnem, nemškem delu je bilo ob isti uri vse polno čolnov, ki so signalizirali z zastavicami. Prvi so se hoteli izkrcati na naši strani, kar pa je preprečila naša straža. Zborovalce je to seveda razkačilo, pričeli so razgrajati in tuliti. Med zborovanjem so „socijalisti“ venomer hajlali. Straža, ki je med tem dobila ojačenje, je nekaj hujšakcev aretirala, nekatere celo zajela v čolnih. — Da se take demonstracije v bodoče preprečijo, naj se pomnoži naša straža, ker bo trpel sicer ugled države, ako bodo smeli nemčurški revolucionarji izzivati in dražiti naše mirno ljudstvo.

Politični pregled.

Pri seji poslanikov, ki se je vršila v Parizu dne 29. preteklega meseca, se

je sestavila

plebiscitna komisija za Koroško.

Ker je italijanski komedijant Danuncijo mislil

zasesti mestece Šušak,

je naša vlada opozorila italijansko in vlade drugih zavezniških držav da ne bo trpela, da bi se Jugoslovanom godila krivica, pa bodisi na kateremkoli ozemlju. Obenem je tudi naša armada dobila potrebna povelja.

Vojna med Poljaki in Rusi

divjá še vedno dalje.

Tudi Madžari ne morejo mirovati. Ker smo jim mi pokazali zobe, zbirajo armado na avstrijski meji. Izdali so v ta namen že 10 milijonov kron. Podpirati hočejo

v Avstriji protirevolucijo.

„Volksblatt“ in drugi listi poročajo, da je v Zgornji Italiji izbruhnila revolucija.

Tudi Slovenci na Tolminskem so se uprli, ker jih Lahi zatirajo.

V Palestini pa so Arabci napadli kristjane in

poklali do 1500 otrok, žen in starčkov, ki so se bili zbrali v neki cerkvi.

Pred vratmi Celovca! V Žrelcu na Koroškem se bo vršila v nedeljo, dne 6. junija 1920. vseslovenska

manifestacija z veselico

na vrtu grajske gostilne.

Sodelujejo: vojaška godba, Glasb. matica iz Maribora, različna pevka, telovadna in druga kulturna društva.

Sporod: Ob 10. uri predpoldne: (poletni čas!) Otvoritev ceste Žrelec-Vetrinj s slovesno službo božjo na prostem. Manifestacijski shod, pri katerem govore: posl. Fr. Grafenauer in drugi odlični govorniki in govornice.

Popoldne ob 2. uri: Petje—pevski zbor mariborske Glasbene matice. Gledališka predstava. Nastop sokolskega naraščaja iz Borovlj; Tekmovanje narodnih noš (s tremi darili). Med posameznimi točkami nastopajo koroška in druga slovenska pevka društva.

Prosta zabava, srečolov, šaljiva pošta, kegljanje na dobitke, licitacije i. t. d.

V vrtni dvorani: ples.

Vozni red posebnih vlakov objavimo pravočasno po časopisih. Pridite v narodnih nošah, društva z zastavami in napisi, okoličani na okrašenih vozovih!

Veselični odbor v Žrelcu.

Dne 4. julija vsi na shod v Dolino.

Odložite vse prireditve ter prihitite pozdravit naše se-
verne brate in se-
stre!

Poziv.

Vsem „narodnim svetom“, organizacijam, veseličnim in pripravljalnim odborom na Koroškem in v Sloveniji!

Prihajamo v čas raznih prireditev, vesel in zabav, zborovanj in manifestacij, in to osobito na Koroškem. Na vseh teh prireditvah se razpečava vse mogoče: konfeti, cvetlice, razglednice i. dr., a dandanes bi bila osobito potrebna naša knjiga, naša propagandna brošura, ki govori o naši Koroški. Človek kupi na veselici vse! Gotovo bi kupil tudi knjigo, od katere bi nekaj imel! Na ta način bi prišle prepotrebne brošure v najširše plasti naroda, kjer bi obrodile stoterensad. Mi vsi se še vse premalo zavedamo svojih pravic. Zato bi bilo zelo umestno in koristno, da bi se pri vsaki prireditvi organizirala prodaja propagandnih brošur med občinstvom — uspeh gotovo ne bo izostal. V to svrhu poziva založba „Zvezne tiskarne“ v Ljubljani vsa društva in organizacije, da pred vsako prireditvijo naroče pri podpisani založbi sledeče velevažne in zanimive propagandne brošure:

Carantanus: Koroška (z narodnostnim zemljevidom) 4 K.

Mizarski pomočnik in vajenec

se sprejmeta takoj. Plača po dogovoru, hrana v hiši. Naslov v upravnistvu.

Vino

prvovrstno po najnižjih cenah se dobi v vinski trgovini Oset & Cajniko v Slovenjem Gradcu.

Bela, rdeča in črna vina v sodih in steklenicah. Tudi pivo v sodih in steklenicah vedno v vsaki množini v zalogi.

Brzjav: Oset & Cajniko, Slovenji Gradec.

Ženitvena ponudba. Žetel bi se seznaniti z lepo, veselo in izobraženo gospodičino od 18—22 let, ki je zavedna Slovenka in bi imela nekaj premoženja. Ponudbe, če mogoče s sliko, na upravo „Korošca“ pod šifro „Mlad orožnik“.

Za ovčjo volno

zamenjam

fin barhent

za perilo in ženske obleke

J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl.

Dr. Vošnjak: Gosposvetsko polje (s 3 slikami) 2 K.

Alre: Jugoslovanska žena za narodovo svobodo 2 K.

Abditus: Problemi malega naroda 2 K.

Erjavec: Naša Istra 1 K.

Iv. Albrecht: Paberki iz Roža (Koroške pravljice) 4 K.

Razum teh brošur in knjig bi bila gotovo tudi dobrodošla „Mala pesmarica“, ki je priobčila doslej sledeče skladbe:

D. Jenko: 1. Što čutiš, Srbije tužni? 1 K.

I. pl. Zajc: 2. Zrinjsko-Frankopanka. 2 K.

A. Hajdrih: 3. Slabo sveča je brlela. 1K.

A. Hajdrih: 4. Pod oknom. 1 K.

A. Hajdrih: 5. V sladkih sanjah. 1 K.

A. Hajdrih: 6. Jadransko morje 2 K.

Eventuelne neprodane izvode vzamemo nazaj, prosimo le, da se jih ne pokvari, od vsakega prodanega izvoda pa damo prirediteljem visok popust v prid „Narodnim svetom“ na Koroškem, oziroma v namen prireditve.

Vsa naročila naj imajo označbo: „za prireditve...“ in naj se naslavlja izključno na „Založbo Zvezne tiskarne“, Ljubljana, Marijin trg 8.

Proda se vila v celovškem predmestju v Velikovcu. Naslov v upravnistvu.

Primešaj krmi Mastin!

Enkrat na teden primešaj krmi pest praška Mastin. Ob pomanjkanju krme, ko se uporabljajo nadomestna sredstva za krmlila, pa se primeša dvakrat na teden. Redilni prašek Mastin je dobil najvišje kolajne na razstavah v Londonu, v Parizu, v Rimu in na Dunaju. Tisoči gospodarjev hvalijo Mastin, ko ga enkrat poizkusijo, in ga ponovno rabijo. 5 zavojev praška Mastin zadostuje za 6 mesecev za enega prasiča ali vola, da se bolje redi.

Ako se Mastin pri Vas v lekarnah in trgovinah ne dobi, potem ga naročite po pošti. 5 zavojev Mastina K 30-50 poštne prostote na dom.

Mazilo zoper garje

(naftomazilo) uniči pri ljudeh garje, lisaj, srbečico, kožne bolezni, izpuščaje. Pri živini uniči garje. 1 lonček 6, po pošti 12 K 50 v.

Lekarna Trnkóczy
Ljubljana, Kranjsko. Zraven rotovža.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, macesnov, bukov)

Tesan les (smrekov, jelkov, borov)

Okrogel les (smreka, jelka, bor, macesen)

Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)

Drva (trda in mehka)

Stoječi les v gozdu

Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

z. o. o.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Mestni trg št. 141.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.695.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju;
dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji;
akkreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo.
Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice.
Daje pojasnila vsak čas brezplačno.